

under hele den økonomisk vanskelige Tid jævnlig har forhandlet med de ledende Bankdirektører her i Landet og har været à jour med, hvordan Sagerne stode. Det ærede Medlem sagde, at inden jeg fremsatte Forslaget om Vintold og Stempelskat, var jeg advaret, men jeg svarede, at jeg vilde ikke springe, fordi man udefra viste et uvenligt Sindelag i Anledning af disse Forslag. Den Udtalelse, som han sigtede til, kom først i Aar ved Toldlovens 1ste Behandling i Landstinget, og jeg staar ved den. Jeg mener, det vilde være urigtigt og uforsvarligt, om man øjeblikkelig gav sig til at forandre Sæts, fordi man fra andre Landes Side indtog en Holdning som den, man har taget i Frankrig ved denne Lejlighed. Jeg spurgte før — og jeg gentager mit Spørgsmaal —, hvis det viste sig, at man gjorde det overfor eet Land, var det saa ikke et farligt Eksempel?

Det ærede Medlem sagde, at naar han talte anderledes end den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes), var det, fordi denne plejede at bruge den ironiske Udtryksform. Naar det ærede Medlem dermed vilde antyde, at Landstingsmanden, naar han udtalte sig beskyttelsesvenligt, i Virkeligheden mente det samme som det ærede Medlem for Sakskebøbing, har vedkommende Landstingsmand her været Genstand for en meget almindelig Misforstaaelse. Da der blev tillagt ham beskyttelsesvenlige Tendenser oppe i Landstinget, fralagde han sig det ikke med et eneste Ord. I øvrigt har den ærede Landstingsmand udtalt sig ret ejendommeligt om de indirekte Skatter og sin Stilling til hele Reformen: en Indskrænkning af de indirekte Skatter og Overførelse til direkte Skatter. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem for Sakskebøbing, om han ogsaa mener, at det var en ironisk Udtryksform, da denne Landstingsmand udtalte sig om Forholdet mellem en progressiv Arveafgift og Toldskatten i følgende Ord: „Jeg ser paa det uden Begejstring.“ — det er hele Toldkomplekset — „For mig er det kun en ren Skatteomlægning. Det er i Virkeligheden ganske de samme Folk, der komme til at betale, enten man tager det som Arveafgift, som Vintold eller som Toldskatter. Jeg tror, at alle kunne være enige om, at de fattigste naar man overhovedet ikke ned til med Tolden.“ Det sagde den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds. Jeg synes ellers, at de ærede Herrer pleje at tale om, at man netop altid rammer de fattigste med Tolden, og at det er skam-

meligt, saa haardt man rammer dem. „De, som ere under Skattegrænsen, kan man ikke komme til, heller ikke gennem et Toldforslag, fordi de have et alt for lille Forbrug til, at det skulde kunne lykkes at naa ned til dem med de Nedsættelser, der kunde være Tale om. Det er positivt umuligt.“ Dette er Udtalelse af den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds. Saaledes ser han paa det at lette Tolden; f. Eks. paa Petroleum, og tage den Indtægt, man derved giver Slip paa, ved en progressiv Arveafgift, der falder haardest paa de store Formuer. Det interesserer ham ikke, han synes, det er i og for sig ganske ligegyldigt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil sige, at det ogsaa er en ironisk Udtryksmaade, og at den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds i Virkeligheden mener det samme som det ærede Medlem for Sakskebøbing, for jeg antager stadig, at det ærede Medlem ikke paa dette Punkt har omvendt sig og nu mener det, som her staar.

Sigvald Olsen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet under denne Sag, idet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har paataget sig Ordførerskabet, og jeg skal her straks sige, at jeg er enig med ham i den Maade, hvorpaa han har præciseret vort Partis Standpunkt. Det, som gav mig Anledning til at forlange Ordet, var en Udtalelse, der faldt i Dag fra det ærede Medlem for Horsens (Frænkel), og som han for Resten ogsaa fremkom med i Gaar, nemlig hans Henvisning til, at mit Standpunkt var et andet end det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds indtog, og vilde dokumentere det med nogle Udtalelser af mig fra nogle Aar tilbage. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at disse Udtalelser fremkom, fordi der fra anden Side, under Henvisning til Arbejdernes Stilling i Frihandelslandet England, blev fremsat Paastand om, at Arbejderne i Frihandelslande havde det langt bedre end under Protektionismen. Foranlediget ved denne Udtalelse fremsatte jeg mine Udtalelser. Det vil det ærede Medlem kunne finde i Betænkningen for 1896—97, hvor jeg præciserer, at det ikke for Arbejderne er afgørende om at gøre, om de leve i et Frihandelsland eller et Beskyttelsesland. For de blive udbyttede af Kapitalismen under begge Forhold. Saa dan er Sagen.

Maa jeg, da jeg har faaet Ordet, sige, at jeg havde ventet, at denne Debat ikke havde faaet den Længde, den har faaet.